

V obecné rovině lze zdravotní postižení považovat za následek vleklé, kontinuálně se měnící dysfunkce prázákladního systému člověk versus příroda a člověk versus společnost. Tato dysfunkce má jistě variabilní formu, avšak její důsledky jsou vždy velmi závažné pro společnost i jedince.

Odhaduje se, že v České republice žije asi 1,2 milionu zdravotně postižených, což znamená, že každý přibližně devátý až desátý občan ČR má nějaké závažné zdravotní omezení. Zároveň si musíme uvědomit, že podobné statistiky nejsou zpracovávány komplexně, ale sestavují se z údajů zařízení školských, zdravotnických a sociálních. Proto je lze brát pouze informativně s tím, že lidí s postižením může být v populaci ještě více. To se týká i mezinárodních statistik, do nichž se promítají určité národní odlišnosti v posuzování zdravotního stavu. Každý člověk s postižením je však jedinečná osobnost žijící ve specifických podmínkách, což statistiky zachytit nemohou.

Tato bakalářská práce je zaměřena na děti se zrakovým postižením (dále jen ZP), na jejich rodiny, příbuzné, blízké okolí a centra poskytující pomoc těmto dětem a jejich rodinám..

Cílem této práce je předložit ucelený materiál, který přibližuje osobnost dětí se ZP, dopad zrakové vady dítěte na jeho rodinu a způsob vyrovnávání se s novou situací. Každá rodina, které se narodí dítě se ZP, popř. dojde-li k úrazu dítěte s následným postižením zraku je zatížena nejen novou situací se kterou je nucena pracovat, ale je to pro ni i ohromná psychická zátěž, se kterou se musí vyrovnat. Chtěla bych nastínit odlišnosti a úskalí při výchově dětí se ZP v předškolním věku, zaměřit se na dostupnou odbornou pomoc – její možnosti a kvalitu.